

ADVENDIAJA II PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine Ba5 ,1-9)

Lugemine Paaruki raamatust:

Võta seljast, Jeruusalem, oma leina- ja viletsuserõivas, ning ehi end kirkusega, mis on Jumalalt igaveseks ajaks. Rüüta end Jumala heldusega ja krooni oma pea igaviku Issanda kirkusega. Sest Jumal tahab näidata sinu au kõigile, kes on taeva all. Ja Jumal annab sulle igavese nime: "Õigluse, rahu ja ja jumalakartuse au". Tõuse üles, Jeruusalem, tõuse kõrgele mäetippu. Vaata itta ja näe oma lapsi - päikese loojangust kuni tõusuni välja on Püha Jumala sõna nad kokku kogunud. Nad rõõmustavad selle üle, et Jumal on nende peale mõelnud. Jalgsi on nad sinu juurest ära läinud, vaenlased kannul. Aga Jumal toob nad sinu juurde tagasi justkui kuninglikus kandetoolis. Sest Jumal on käskinud: kõrged mäed ja igavesed künkad saagu madalaks ja orud tõusku tasaseks maaks, et Iisrael käiks kindlalt Jumala kirkuses. Ning metsad ja kõik lõhnavad puud peavad Tema käsul pakkuma Iisraelile varju. Sest Jumal toob Iisraeli tagasi oma kirkuse valguses - oma halastuses ja õigluses.
See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps126 1-2b.2c-3.4-5.6. R:3)

R: Issand on meile suuri asju teinud.

Kui Issand tõi tagasi Siioni vangid,
siis olime kõik otsekui unenägijad.
Siis meie suu oli täis naeru
ja meie keelel oli hõiskamist.

R:

Siis öeldi rahvaste seas:

Issand on neile suuri asju teinud.

Tõesti, Issand on meile suuri asju teinud,
sellepärast olime rõõmsad.

R:

Issand, lase tagasi pöörduda meie vangidel nagu veeojadel lõunamaal.

Kes silmaveega külvavad, lõikavad hõiskamisega.

Kes minnes kõnnib nuttes, kui ta külviseemet kannab,
see tuleb ja hõiskab, kandes viljavihke.

R:

(Teine lugemine Fil ,4-6. 8-11)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast filiplastele:

Vennad, ma tänan Jumalat alati, kui ma palvetan teie kõikide eest. Tänan teda selle eest, et teie kõik olete evangeeliumi vastu võtnud esimesest päevast kuni tänaseni. Ma loodan selle peale, et Tema, kes ta teis on heale tööle aluse pannud, viib selle ka lõpule enne kui Kristuse Jeesuse päev kätte jõuab. Sest Jumal on mu tunnistaja ja teab, kuidas ma teid kõiki igatsen ja armastan teid Jeesuse Kristuse südamlikkusega. Ja ma palun Jumalalt, et teie armastus kasvaks tarkuses ja mõistmises. Et te suudaksite ära tunda, mis on tähtis, ja püsida komistamata kuni Kristuse päevani. Ning et te oleksite täidetud õigluse viljaga, mis tuleb Jeesuses Kristuses Jumala auks ja kiituseks.
See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Lk 3,4.5)

Halleluuja. Valmistage Issandale teed, õgvendage tema rajad,
kogu maailm saab meie Jumala lunastust näha. Halleluuja.

(Evangeelium Lk 3, 1-6)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Keiser Tiberiuse valitsemise viieteistkümnendal aastal, kui Pontius Pilatus oli Judea maavalitseja ja Herodes Galilea nelivürst, aga tema vend Filippos oli Trakoniitsemaa nelivürst, ja kui Lüsania oli Abileene nelivürst; siis kui Hannas ja Kaifas olid ülempreestrid, tuli kõrbes Johannesele, Sakariase pojale Jumala Sõna. Ja tema käis läbi kogu ümberkaudse maa ja kuulutas meelearanduse ristimist pattude andeksandmiseks, nii nagu oli kirjutatud prohvet Jesaja raamatus: "Hüüdja hääl on kõrbes: Valmistage Issandale tee, tehke sirgeks tema rajad. Iga org saagu täidetud, ja kõik mäed ja künkad tasaseks tehtud. Kõver rada saagu sirgeks, ja konarlik siledaks teeks. Siis saavad kõik näha, kuidas meie Jumal lunastab."

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

"Ah, ma tahan jälle Rio de Janeirosse!" ohkab üks mees igatsevalt. "Millal sa siis viimati Rios käisid?" küsib teine. "Oh, ega ma polegi kunagi seal käinud," vastab esimene, "aga ma lihtsalt jälle tahan..."

Jah, armsad õed ja vennad, vanematel inimestel meie seast on olnud põnev elu. Nad mäletavad Eesti esimest vabadusaega, Teist maailmasõda ja mitmeid okupatsioone, taasvabanemist ning sellele järgnenud majanduslikke tõuse ja langusi. Nii mõnedki on jõudnud veel välisreisidelgi käia, küllap ka mainitud Rio de Janeiros... Tunduks lausa ahnusega, kui me unistaksime veel Jeesuse taastulemistki oma silmaga näha saada.

Kuid advendiaeg ongi selleks, et me üha uuesti Jeesuse taastulemisest unistaksime: et ta tuleks ja tooks siia maailma rohkem head, parema maailmakorralduse. Sest kuidas saaksidki meie unistused täituda, kui meil poleks julgust ikka ja jälle neisse uskuda.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, ootamine on tihti üsna igav tegevus, ja vahel kasutab aju seda aega üpris omapärasel viisil. Vist kõik lapsevanemad on täheldanud, kuidas nende lapsed igava ootuse ajal kõikvõimalikke rumalusi ja pahandusi välja mõtlema hakkavad.

Igapäevases elus tabab selline igavus meid tihti toidupoe kassajärjekorras seistes. Mõnikord muidugi leevendab tülpimust sageli korduv vaatamäng, kuidas lapsed sokutavad salamahti ostukärsesse maiustusepakikesi, mis seejärel vanemate sõrmeviibutuse saatel jälle tagasi riiulile rändavad - ja nii vahel mitu korda edasi-tagasi.

Mina ise käin toidupoolist ostmas oma elukoha lähedal asuvas, suurde ketti kuulavas supermarketis. Keegi tarkpea selle kauplusteketi juhtkonnast on välja mõelnud, et iga kord, kui klient oma ostude eest maksab, peab kassapidaja tema käest küsima: "War alles in Ordnung? - Kas kõik oli korras?" Alguses ei näinud ma selles midagi imelikku, viisakas küsimus eeldab viisakat vastust: naeratasin ja kinnitasin, et kõik oli tõepoolest korras. Aga mingil hetkel - oma järke oodates ja seda dialoogi eespool üha uuesti üle kuuldes - hakkas mu fantaasia ehtsa lapse kombel genereerima ideid, milliseid põnevaid vastuseid võiks sellele aina korduvale küsimusele anda näiteks Mister Bean.

Kui ma siis jälle kord kassapidaja palge ette jõudsin, vastasin tema hoolitsevale küsimusele kurvalt: "Ei, kõik ei olnud sugugi korras: ma olin nooruspäevil ükskord väga õnnetult ühte tüdrukusse armunud..." Või teine kord:

"Kuidas saakski kõik korras olla, kui ma pidin kogu lapsepõlve oma vanema venna väikeseks jäänud riideid kandma, ja vaatamata teie poe korduvale küllastamisele ei taha minu kaks nädalat vindunud kõha sugugi järele anda!" Kord leidsin jälle niisuguse vastuse: "Tõepoolest! Teate, ma tulen kaugelt siia, ma laon ostukäru täis ja olen valmis veel kõige eest maksma ka. Hmm, minuga ei ole vist tõesti kõik korras, ma pean tingimata psühhiaatri jutule minema." Siis jälle aasisin õnnetut müüjat: "Ah, et kas kõik oli korras... või nii, kas te pole ise kindlad, et head kaupa müüte, kas te vajate lohutust?". Enamasti tõid minu vaimuvälgatused monotoonsest tööst väsinud kassiiri näole naeratuse. Hea seegi!

Muidugi võiks ju sellele küsimusele ka päris ausalt vastata: öelda, et teie küsimus pole siiras, vaid on marketingispetsialistide poolt välja mõeldud manipulatiivne trikk. Ostjate alateadvust suunatakse klassikalise mõjutuspsühholoogia lihtsate reeglite alusel. Küsimus kasutab ära meie automaatset viisakust, ning jaatav vastus mõjub ostjale enesesisendusena. Nimelt, kui inimene peab piisavalt sageli millegi kohta positiivset arvamust avaldama, siis hakkab ta lõpuks ka ise sellesse uskuma. Siinkohal ei oma tähtsust toote või kaupluse tegelik hinna/kvaliteedi suhe võrdluses teiste sarnastega. Igaüks, kes on natukenegi psühholoogiat või müügitehnikat tudeerinud, tunneb niisugused õpikuvõtted eksimatult ära.

Aga paraku pole vaesed kassapidajad seda trikki ju ise välja mõelnud, vaid kaugel kontoris istuvad ülemused on neil seda teha käskinud, n.ö. palga sisse lugenud. Teenindajatega pole selles küsimuses mõtet tülitseda, see oleks ebaviisakas ja nende suhtes ebaõiglane - ja sellega on ülemused just arvestanudki. Naljatades vastamine mõjub seevastu nagu pehme enesekaitse, ja signaliseerib ka kassapidajatele, et just selle küsimusega ei ole sugugi kõik korras... loodetavasti saavad nad vähemalt selle sõnumi oma ülemustele edasi öelda.

Armsad õed ja vennad, advent on samuti ootuseaeg - mitte küll nii, nagu poejärjekorras, kuid siiski. Ootuseaeg on selleks, et midagi tähele panna, mida muidu ei märkaks. Näiteks sedagi, kui palju me laseme selle maailma pettusel end mõjutada - tekitada illusiooni, nagu kehtaks kõik igavesti, nagu polekski maailm ajalik ja kaduv. Maine elu oma kiusatuste ja pealiskaudsete väärtushinnangutega ei tohi meie üle võimust võtta.

Muidugi ei saa ükski kauplus, ükski firma ilma kasumita püsida. Ka meie ise ei saa hakkama, kui me tulusid ja kulusid tasakaalus ei hoiata. Aga pettuse või manipuleerimisega teiste arvelt rohkem teenimine võib teha ühiskonnale rohkem kahju kui me arvatagi oskame. Pideva kavaldamise õhkkonnas elades mureneb inimestevaheline koostöö, siirus ja heausklikkus kaovad ning asenduvad küünilisuse ja umbusuga.

"Valmistage Issandale tee, tehke sirgeks tema rajad." Et kuulda seda häält, peame vahel rändama kõrbesse - oma hinge kõige sügavamasse üksindusse. Maailmamüra on hüüdja häält kerge kõrvust kaotada. Aamen.